

«برفک و تخت یخی» به پردیس تئاتر تهران می‌آید

اجرای نمایش عروسکی «برفک و تخت یخی» نوشته فاطمه میرشجاعی به کارگردانی حسین قاسمی هنر از ۶ مهر هر روز ساعت ۱۸ در پردیس تئاتر تهران روی صحنه می‌رود. قصه «برفک»،

خرس قطبی کوچکی است که تخت یخی اش آب شده و برای پیدا کردن راه حل، به سفری پرماجر می‌رود. در این سفر با ماهی طلا، زنبورها، عقاب و فیل آشنا می‌شود و هر کدام نمادی از چالش‌های زیست‌محیطی هستند. این اثر نمایشی تولید مرکز تولیدات هنری امید است که تهیه‌کنندگی آن را مرتضی اسدی مرام برعهده دارد. شیوا مولویان، مهدی بیات، احسان خرم فر، کیمیا خراسانی، مهدیار مهرآئین، امیرعلی دولت‌شاهی و محمد عادل غلامی بازیگران این نمایش هستند.

مهر

«فرهاد کوه کن» روی صحنه می‌رود

«فرهاد کوه کن» به نویسندگی و کارگردانی محمد میرزاوند (میرزا) و تهیه‌کنندگی آرش همتیان مهر و آبان ماه سال جاری در عمارت نوفل لوشاتو روی صحنه می‌رود. آرش همتیان، امیرحسین شاپوری، میثم زمانی، زهرا دریا

دل، نگار اسدی، میلاد روحی، گراناس نظری، متین بیگدلی، محمدرضا یآوری، فاطمه احمدی، نازنین اخوان، ماهان اسماعیلی، علی رستگار، نیما زارع، هادی فلاح، حیدر سلیمی، پرهام همتیان و میرزا در این اثر به ایفای نقش می‌پردازند. در خلاصه داستان است: داستان خانواده‌ای که در کشاکش رازها، اختلافات و فشارهای مالی، برای نجات فرهاد از اعدام می‌جنگند، اما امید و ناامیدی درهم تنیده، سرنوشتشان را مبهم می‌سازد.

صباخبر

گفت‌وگو با امیر سلطان احمدی، کارگردان نمایش «مترونوم»

نمادگرایی بیش از حد مخاطب را محدود می‌کند

امیر سلطان احمدی، کارگردان نمایش «مترونوم» که این شب‌ها در تماشاخانه سایه مجموعه تئاترشهر روی صحنه است، درباره موضوع اثر گفت: «این نمایش رئالیستی و اجتماعی در ژانر درام عاشقانه ساخته شده و داستان از ورود زنی با باورهای سنتی به یک استودیوی ضبط موسیقی آغاز می‌شود و اتفاقاتی میان او و مسئول استودیو رخ می‌دهد... او درباره روند شکل‌گیری اثر توضیح داد: «قرار بود شهریور امسال با گروهی دیگر نمایش دیگری کار کنم اما هزینه تولید آن بالا بود و اجرای آن در سالن سایه صرفه اقتصادی نداشت. در نهایت تصمیم گرفتم نمایشی کم‌پرسوناژ و کم‌هزینه را بدون سرمایه‌گذار روی صحنه ببرم.» به گفته کارگردان، نگارش متن اصلی «مترونوم» طی ۸ تا ۱۰ روز انجام شد: «این نمایش از دلم برمی‌خاست و در اثر یک جرقه شکل گرفت. پروژه از اواخر تیر آغاز شد و حالا به اجرا رسیده است. گمان می‌کنم صرف وقت بیشتر همیشه به نتیجه بهتر منجر می‌شود، اما هنر وادی عشق است. تلاش و پشتکار مهم‌اند، اما گاهی ایده باید فوراً بیان شود.» سلطان احمدی درباره فضای اجرایی نمایش بیان کرد: «سال‌ها در استودیوهای موسیقی، برنامه‌های عروسکی و تولید موزیک‌ویدئو فعالیت کرده‌ام و این فضا برایم بکر بود. در سینما نمونه‌هایی وجود داشت اما در تئاتر کمتر دیده می‌شد. استودیوی من تواند جغرافیای مناسبی برای شکل‌گیری یک درام باشد. نمایش ما ساده است و تلاش دارد با پرهیز از نمادگرایی افراطی، مخاطب را به تفکر و همراهی دعوت کند. قصه‌های فرعی و گوشه‌وکنایه هم داریم اما لقمه را مستقیم به تماشاگر نمی‌دهیم.»

او افزود: «فضای «مترونوم» موسیقایی است. در استودیو کارهای متنوعی مثل ضبط پادکست یا دوبله انیمیشن انجام می‌شود و افرادی که در این محیط ربت‌وآمد دارند می‌توانند نمونه کوچکی از جامعه ایران باشند. از کودکی امکان نوازندگی نداشتم اما نخستین تجربه‌هایم در نویسندگی با شعرهای کلاسیک و موزون پیوند داشت. همیشه موسیقی بخشی از کارهایم بوده است. اگر علاقه قلبی به این فضا نداشتم، تحقیق طولانی لازم بود اما چون با آن عجین بودم، متن سریع شکل گرفت.» این کارگردان با اشاره به شرایط اقتصادی گفت: «این کار کاملاً دلی بود و چرخه اقتصادی برایمان اهمیت چندانی نداشت. گاهی باید در میان کارهای سفارشی، نمایشی دلی هم انجام داد. به سراغ سلبریتی‌ها نرفتم چون تئاتر به آن نیاز ندارد، هرچند اقتصاد ما چنین فشارهایی وارد می‌کند. همیشه سعی کرده‌ام با بازیگران خاکی و توانا کار کنم. آخرین کار تئاتری من به سال ۸۳ بازمی‌گردد و می‌خواستم بعد از سال‌ها همان تجربه‌ها را تکرار کنم.» او در پایان تأکید کرد: «امیدوارم مخاطبان سینه‌به‌سینه کمک کنند تا نمایش‌هایی که از هیاهوی بسیار به دورند دیده شوند. گروه‌های خوبی وجود دارند که باید از آن‌ها حمایت کرد تا بازار به نفع هنرمندان کمترشناخته‌شده تغییر کند. سال‌ها پیش به دلیل دلزدگی ناشی از توقیف یک کار در جشنواره فجر از تئاتر دور شدم، اما امروز بازگشته‌ام تا با همان نگاه دلی فعالیت کنم.»

مهر

شغال
JACKAL